Vic LOREIN (1894-1954)[1]

Stilleven, zonder datum. (26 x 32 cm)

We selecteerden dit ogenschijnlijk bescheiden stilleven van Lorein, dat bij nader inzien een opmerkelijke intensiteit onthult. Lorein verbleef enkele jaren in Latem (1928-1932), waar hij zich met enige afstand bewoog binnen de lokale kunstscène en contacten onderhield met onder meer Albert Servaes, de Argentijn Guillermo Soliman Martinez (zie verder) en de familie Van den Abeele. Opvallend is vooral het (waarschijnlijke ongewilde) antiluministische karakter van dit werk.

Loreins werk wordt diep getekend door wat men toen 'neurasthenie' noemde: een langdurige periode van depressie en neerslachtigheid die zijn kunstenaarschap mee vormgaf. Die existentiële zwaarte vertaalt zich in een schilderkunst die nooit tot rust komt en die vooral 'zwaar' voelt. Zijn doeken dragen het stempel van het 'onaf zijn' – niet als tekort, maar als wezenskenmerk. Schilderen wordt een zoeken, een denken in verf, een picturale filosofie ... verwant aan voorbeelden als Paul Cézanne en Leonardo da Vinci.

Ook dit stilleven toont die spanning. Wat lijkt op een eenvoudig, banaal atelierfragment, blijkt een geconstrueerde compositie van kleurvlakken en volumes. In de zin van Cézanne, een van zijn inspirators, ontstaat de ruimte via kleur, terwijl het perspectief licht kantelt en instabiliteit introduceert.

Tegelijk blijft het werk nadrukkelijk open: de torso oogt onaf, verwijzend naar Loreins activiteit (die overigens nooit tot een resultaat komt) als beeldhouwer. Rondom liggen een vod, een lege verftube en een stapel boeken – geen loutere attributen, maar tekens van een innerlijk leven tussen arbeid en uitputting.
Dit alles speelt zich af in een bijna 'kelderdonkere' ruimte, ver van elke lichtinval. Het resultaat is een ingehouden, zoekend beeld dat balanceert tussen orde en onaf zijn, een stille maar indringende verbeelding van een kunstenaarschap in voortdurende wording. Dit bleef zo tijdens zijn hele carrière, die op zich ook onaf bleef. Hij stierf op 60-jarige leeftijd, en behoudens enkele exposities, zou hij nooit de erkenning krijgen die hij verdient. *(RVL)*

HUYS, Paul (dr.), *Kunstschilder Victor Lorein,* Gent, uitg. Vyncke, 1965.

